

Γιώργος Βασσάλος



Η σύνοδος της ΕΕ της περασμένης βδομάδας με την οποία έλαβε τέλος και η κατάπτυστη ελληνική προεδρία δεν περιορίστηκε στο διορισμό του Γιουνκέρ ως προέδρου της επόμενης Κομισιόν. Ενέκρινε, επίσης, συμπεράσματα με τις βασικές προτεραιότητες του ιμπεριαλιστικού οργανισμού για τα επόμενα πέντε χρόνια.

Στην ενότητα «ανταγωνιστικότητα - ανάπτυξη- απασχόληση» (μετάφραση: κερδοφορία του κεφαλαίου) βασικοί μοχλοί θα παραμείνουν η απορρύθμιση της αγοράς εργασίας - ξήλωμα των εργατικών κατακτήσεων και η φορο-ελάφρυνση των εργοδοτών με αντικατάσταση των κρατικών αυτών εσόδων από έμμεσους φόρους. Άλλοι στόχοι είναι η μείωση των διοικητικών και νομοθετικών περιορισμών στη δράση των μεγάλων εταιρειών και η ολοκλήρωση της κοινής ψηφιακής αγοράς.

Συντριπτική ήττα υπέστη η προσπάθεια του «κεντροαριστερού» θριαμβευτή των εκλογών στην Ιταλία, Ματέο Ρέντσι να αποσπάσει υπόσχεση χαλάρωσης των δημοσιονομικών όρων με την υποστήριξη, υποτίθεται, του Ολάντ. Το κείμενο περιορίζεται να πει ότι θα χρησιμοποιηθεί η υπάρχουσα «ευελιξία» (!) που περιέχεται στο Σύμφωνο Σταθερότητας.

Η συγκεντροποίηση της οικονομικής διακυβέρνησης όλων των χωρών στις Βρυξέλλες θα συνεχιστεί. Ο στόχος αυτός αναμένεται να υπηρετηθεί κι από μελέτη του τμήματος μελετών του Ευρωκοινοβουλίου που κρίνει ότι οι οικονομικοί φετφάδες της Κομισιόν δεν εφαρμόζονται αρκετά αυστηρά από τις κυβερνήσεις.

Η κρατική επιδότηση μεγάλων έργων από και για τις πολυεθνικές με αυξημένη εμπλοκή του χρηματοπιστωτικού τομέα (project-bonds) είναι ο βασικός επενδυτικός «πνεύμονας» που προβλέπεται. Επίσης, παρά την κραυγαλέα έλλειψη σχετικών μελετών, η ΕΕ συνεχίζει να προβάλλει τη Διατλαντική συνθήκη ως κάτι που θα «δημιουργήσει θέσεις εργασίας». Θορυβημένη μάλιστα ως προς αυτό η Συνομοσπονδία Ευρωπαίων Βιομηχάνων, είναι έτοιμη να ανοίξει κάνουλες χρηματοδότησης προς καλοθελητές πανεπιστημιακούς που θα αναλάβουν να παρουσιάσουν «αντεπιχειρήματα» στο διογκούμενο πανευρωπαϊκό ρεύμα ενάντια στη συνθήκη (κινητοποιήσεις, δεκάδες χιλιάδες υπογραφές πολιτών ενάντια, δικαστική πίεση για δημοσίευση των διαπραγματευτικών κειμένων κα.).

Στη δεύτερη ενότητα για την «προστασία των πολιτών» καταγράφεται η πίεση κυρίως του Κάμερον για «καταπολέμηση της κατάχρησης του κράτους πρόνοιας από άτομα που κάνουν χρήση του δικαιώματος ελεύθερης μετακίνησης». Στο ζήτημα αυτό ο Βρετανός πρωθυπουργός ενισχύεται από την άνοδο του Φάρατζ που επικέντρωσε όλη την καμπάνια του στην «ανάγκη» επαναφοράς των διακρίσεων στη βρετανική αγορά εργασίας ενάντια στους εργαζόμενους από άλλες χώρες της ΕΕ. Τη στάση του στο θέμα αυτό σκληραίνει και το Βέλγιο, ιδίως τα δύο τελευταία χρόνια, με έκδοση χιλιάδων εντολών αποχώρησης από την επικράτεια του για δικαιούχους επιδομάτων από άλλες χώρες της ΕΕ. Από ό,τι φαίνεται, το ζήτημα αυτό είχε «κλείσει» στις αρχές Ιούνη όταν η Μέρκελ πήγε στη Σουηδία να συναντήσει το... πάλαι ποτέ μπλοκ άρνησης του Γιουνκέρ, Αγγλίας - Σουηδίας - Ολλανδίας.

Πρωθούνται επίσης «συστήματα κοινωνικής προστασίας προσαρμοσμένα στις ανάγκες του μέλλοντος». Πρόκειται για την αντικατάσταση της νομικά κατοχυρωμένης δυνατότητας συλλογικής διαπραγμάτευσης

των όρων πώλησης της χειρονακτικής και διανοητικής εργατικής δύναμης με ελεημοσύνες του αστικού κράτους με μόνο στόχο τον περιορισμό των πιθανοτήτων κοινωνικών εκρήξεων. Οι ηγέτες της ΕΕ επιδεικνύουν μάλιστα μια αρκετά κυνική αίσθηση της ειρωνείας τολμώντας να κάνουν αναφορά σε «αντιστροφή των ανισοτήτων» μέσω των νέων αυτών συστημάτων, όταν από το 2008 και μετά έχουν οργανώσει τη ληστρική ίσως μεταφορά πλούτου από τους εργαζόμενους και την κοινωνική πλειοψηφία στο μεγάλο κεφάλαιο στην ιστορία.

Ένα σχετικά παρθένο πεδίο δράσης ανοίγουν με την «Ένωση ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης». Στο μενού εδώ είναι η σκλήρυνση του πολέμου ενάντια στους μετανάστες και πρόσφυγες χωρίς χαρτιά αλλά και η «καταπολέμηση της ριζοσπαστικοποίησης» της νεολαίας που μπαίνει κάτω από τον τίτλο της «μάχης ενάντια στην τρομοκρατία». Η δικαστική συνεργασία θα επικεντρωθεί στη σταδιακή αμοιβαία αναγνώριση των αποφάσεων ώστε «οι πολίτες και οι εταιρείες να μπορούν να ασκήσουν τα δικαιώματά τους σε όλη την Ένωση». Η εξίσωση πολιτών και εταιρειών είναι ήδη κυρίαρχη στον πολιτικό λόγο της ΕΕ. Η ολοκλήρωση της μεταφοράς της στο δικαστικό πεδίο θα σημάνει το τέλος βασικών συμβιβασμών με τις λαϊκές τάξεις που επέτρεψαν στην αστική τάξη να έρθει στην εξουσία κάποιους αιώνες πριν, ανοίγοντας το δρόμο στην παράκαμψη θεμελιωδών εθνικών συνταγματικών αρχών και απειλώντας ακόμα και τις αρχές της ισονομίας και τη ισοδικίας.

Τέταρτη προτεραιότητα είναι η ενοποίηση της αγοράς ενέργειας με τον έλεγχο της σε όλη την έκταση της ΕΕ από μια χούφτα εταιρείες και πέμπτη η ενίσχυση της παγκόσμιας δύναμης της ΕΕ σε ρόλο «πλήρως συμπληρωματικό του NATO».

Ενώ κατακάθεται η σκόνη από τη σύγκρουση γύρω από το πρόσωπο του Γιουνκέρ, ανοίγματα γίνονται εκατέρωθεν. Το νούμερο 2 της γερμανικής κυβέρνησης Σίγκμαρ Γκάμπριελ από τους Σοσιαλδημοκράτες δήλωσε ότι «αν θέλουμε να αποφύγουμε μια μεγάλη αστική συμμαχία υπό την ώθηση του UKIP (σσ. Φάρατζ) που θα βγάλει τη Βρετανία από την ΕΕ, πρέπει να εκμοντερνίσουμε την Ευρώπη, κάνοντας τη λιγότερο γραφειοκρατική και με σεβασμό στις εθνικές, περιφερειακές, τοπικές σφαίρες ευθύνης». «Μια βρετανική έξοδος θα είναι η αρχή του τέλους του ευρωπαϊκού σχεδίου», πρόσθεσε.

Ο εξερχόμενος πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Χέρμαν Βαν Ρομπέι είπε ότι ελπίζει η αναγνώριση για πρώτη φορά σε συμπεράσματα Συμβουλίου ότι «η ολοένα και στενότερη ένωση μπορεί να επιτευχθεί με διαφορετικούς δρόμους για διαφορετικές χώρες» να ικανοποιεί την Αγγλία και τις άλλες χώρες που δεν ενδιαφέρονται να συμμετέχουν στο Ευρώ. Είπε επίσης ότι «η ΕΕ εκτός από τις επιχειρήσεις πρέπει να ωφελήσει και τους εργαζόμενους», παραδεχόμενος έμμεσα ότι μέχρι τώρα έχει ωφελήσει μόνο τις πρώτες. Δεν εξήγησε βέβαια ότι τα ωφελήματα για τις επιχειρήσεις προκύπτουν μόνο μέσα από το ξέσκισμα των εργαζομένων.

Κατά τα άλλα, η αλλαγή φρουράς στα ευρω-ενωσιακά ανάκτορα των Βρυξελλών συνοδεύεται με την κλήση του Μπαρόζο στο Δικαστήριο της ΕΕ να απαντήσει για τη μυστηριώδη παύση του Επιτρόπου υγείας και προστασίας των καταναλωτών Ντάλι δύο χρόνια πριν εν μέσω σκανδάλου που εμπλέκει τις καπνοβιομηχανίες, με κάμποσα στελέχη της επιτροπής, της ΕΚΤ, πρώην ευρωβουλευτές ή βοηθούς τους να περνάνε στο μισθολόγιο διαφόρων λόμπι και έγγραφα να αποκαλύπτουν ότι η ΕΕ πιέζει της ΗΠΑ για χαλάρωση των ήδη ανεπαίσθητων κανόνων που εγκρίθηκαν μετά το 2008 στις χρηματοπιστωτικές αγορές.

Δημοσιεύθηκε στο ΠΡΙΝ, 6.7.2014

mygranma.wordpress.com